

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

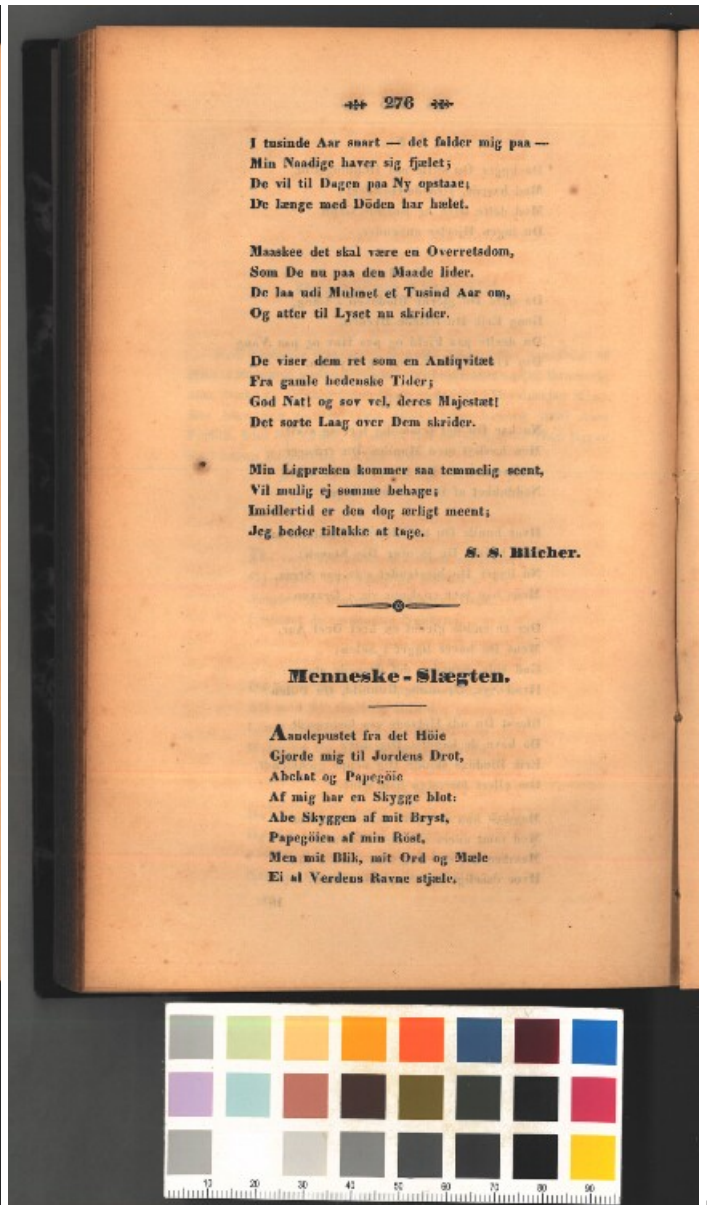
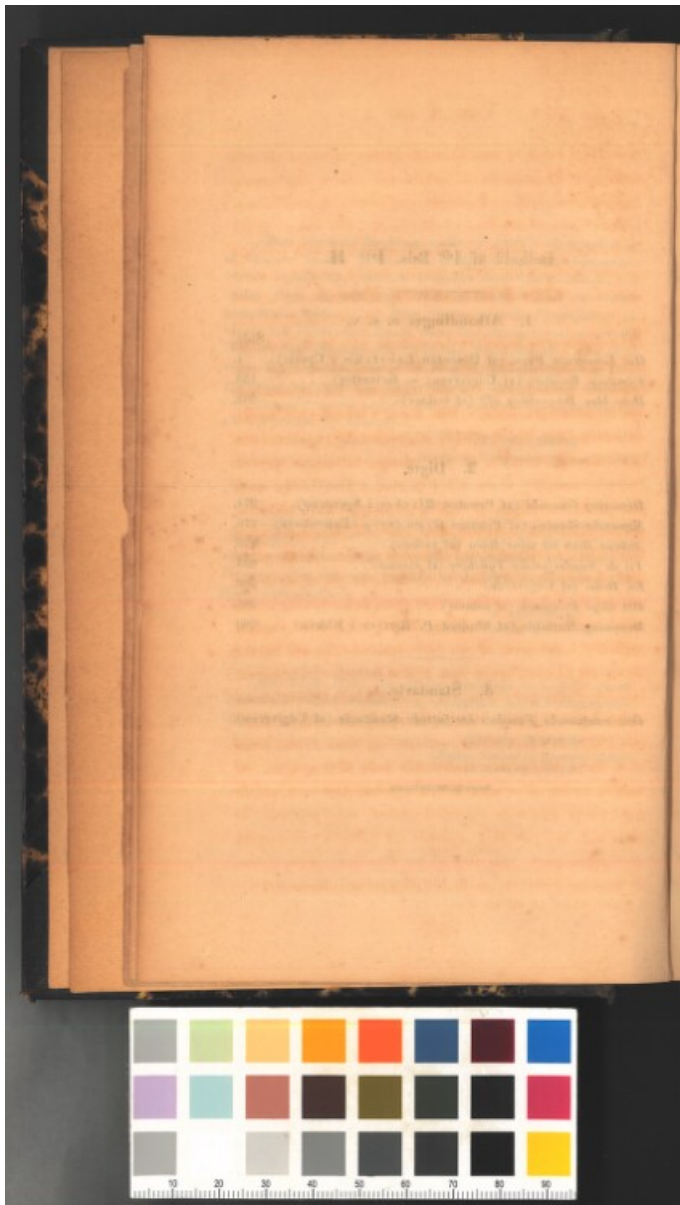
Titel: Menneske-Slægten

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Menneske-Slægten", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1841_705_1-txt-shoot-idm102/facsimile.pdf (tilgået 13. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

De Umslende herred,   100
Immer eens, fra Først til Sidt,   100
Er, som Skoven og som Heden,   100
Havet her og Klippen hist,   100
Lagt i Elementers Baand,   100
Deres Liv har ingen Aand;   100
Ene gennem alle Tider   100
Til Forklaring jeg fremskriver.   100

Døden, som og jeg maa friste,   100
Scierrig jeg gennemgaaer;   100
Ei blot Runer kan jeg riste,   100
Saa mit Navn med Klippen staaer,   100
Men, trods Døden, Løppestæk   100
End fortsætter jeg det Værk,   100
Som, Aartusinder tilbage,   100
Yppedes i Ungdoms-Dage!   100

Hvad mig tidlig randt i Sinde,   100
Som det *Aanden* mig indskød,   100
Hvad jeg kæmped for iblinde,   100
Da min *Følelse* jeg lød,   100
Det med Flid jeg pønser paa   100
Nu at kiende og forstaae: 100
Jordens Dyb og Himlens Bue   100
Haaber jeg at gennemskue.   100

Sjungende jeg kom til Verden,   100
Selv min Grad var Vemodssang,   100
Skjaldekvad med Herrefarnden   100
Følger som med Ordet Klang;   100
Al min Videlab var kun Tant,   100
Hvis Grund-Tonen ei jeg fandt;   100
Thi hvad først mig laae paa Tunge,   100
Sidtemand skal *Mært* udjunge.   100

Først jeg gik paa lange Reiser
Efter Soel og Himmeltoen,
Derom Mindes-Mærket kneiser
Heelig i hver Himmel-Egen;
Siden prøved jeg med Lyst
Kræfter mine saa i Dyst,
At hvor jeg holdt Slag med Jetter,
Spøret aldrig man udsletter.

Nu jeg sidder og aftegner
Reisen hist og Daaden her,
Overveier og beregner
Alting baade fjernt og nær,
Til i mig fra Fod til Top
Under Solen Alt gaar op,
Saa al Verden jeg omspænder
Billedlig med mine Hænder.

Slægte-Leedd og Folke-Stammer,
Hvori længe jeg var deelt,
Samler jeg nu i mit Kammer,
Sammensmelter til et Heelt,
Alle Tungemaal og Sprøg
Mødes i min Tone-Bog,
I den finder Fugl fra Østen
Fader-Ordet, Moder-Büsten.

Alle Veie i det Wilde,
Ved et Feiltrin stygt og stort,
Gik vel først fra Livets Kilde
Sorgelig til Dødens Port,
Vende ved en Kraft i Løn,
Dog som den forlorne Søn,
Atter i Naturens Orden
Klarlig hjem til Odelsgaarden.

Engle en af Mine hylde,
Synge høit: Han er Guds Søn,
Han oprandt i Tidens Fylde,
Frelste herlig Adams Rion!
Han afbasted Dødens Ang,
Vendte Blod i Livets Bog,
Baned gennem dybe Vande
Vei til Hjertets varme Land!

Deres Navn er *Christenheden*,
Der jeg leved op paany,
Kvægedes ved Duft fra *Eden*,
Svang mig atter let i Sky,
Skimter alt det skjulte Bland,
Som forbinder Støv med Aand,
Stralcsaandet, som heræden
Dunkelt nævnes *Kærligheden*.

Nu en Lyst det er at lære
Sandheds Sprøg om Tidens Løb,
Til Forklaring let at høre
Livets Lys i dunkelt Svøb,
Født med Evighedens Glands
Til den ægte Stralcskrands,
Ønsk mig, Jord og Hav, til Lykkel
Himlen er mit Hovedsmykke.

N. F. S. Grundtvig.

Aabent Brev til mine Børn.

I Kirke, som med Blodets Rosenhaand
Er knyttet til mit Fader-Hjerte,
Og i hvis Barm min hedenfarne Aand
Ei savne vil en Minde-Hjerte!

